

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 6Co/395/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5111209463
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 06. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Urbanová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2014:5111209463.4

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v právnej veci navrhovateľky: M. K., nar. XX.XX.XXXX, bytom S. XXXX, XXX XX K. N. V., štátny občan SR, právne zastúpená spoločnosťou: Advokátska kancelária VARMUS, s.r.o., so sídlom Palárikova 83, 022 01 Čadca, proti odporcom: 1/ J. K., nar. XX.XX.XXXX, bytom N. B. XXXX, XXX XX K. N. V., štátny občan SR, 2/ W. T., nar. XX.XX.XXXX, bytom V. XXXX/XX, XXX XX H., štátny občan SR, obidvaja odporcovia právne zastúpení JUDr. Romanom Hriadelom, advokátom, so sídlom B. B. XXX/X, XXX XX D., v konaní o určenie neplatnosti kúpnej zmluvy, o odvolaní odporcov v rade 1/ a 2/ proti rozsudku Okresného súdu Žilina č. k. 24C/35/2011-149 zo dňa 23. mája 2013, v spojení s uznesením Okresného súdu Žilina č. k. 24C/35/2011-162 zo dňa 27. mája 2013, takto

rozhodol:

Rozsudok Okresného súdu Žilina č. k. 24C/35/2011-149 zo dňa 23. mája 2013, v spojení s vetou druhou uznesenia Okresného súdu Žilina č. k. 24C/35/2011-162 zo dňa 27. mája 2013, z r u š u j e a v e c m u v r a c i a na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom okresný súd určil, že kúpna zmluva uzavretá medzi odporcom v rade 1/ ako predávajúcim a odporcom v rade 2/ ako kupujúcim zo dňa 09.02.2011, ktorá bola predmetom vkladu na Správe katastra Kysucké Nové Mesto pod V 208/2011 dňa 08.03.2011 a ktorá sa týkala prevodu nehnuteľností v katastrálnom území K. N. V., vedených na liste vlastníctva č. XXXX, a to domu číslo súpisné XXXX stojacom na parcele registra C-KN č. XXX/X a pozemkov parcely registra C-KN č. XXX/X - zastavané plochy a nádvoria o výmere 255 m² a parcely registra C-KN č. XXX/X - zastavané plochy a nádvoria o výmere 57 m², je neplatná. Zároveň rozhodol, že o trovách konania rozhodne osobitným uznesením.

V dôvodoch svojho rozhodnutia uviedol, že navrhovateľka sa svojím návrhom domáhala určenia absolútnej i relatívnej neplatnosti právneho úkonu - kúpnopredajnej zmluvy uzavretej medzi odporcom v rade 1/ a odporcom v rade 2/ pod V 208/2011, ktoré sa týkajú nehnuteľností uvedených vo výrokovej časti napadnutého rozsudku. Uviedla, že nehnuteľnosti nadobudla navrhovateľka a odporca v rade 1/ spoločne kúpou (pozemky zmluvou V 1741/2008 a výstavbou (dom) na základe stavebného povolenia ŽP-438/327/1993 a kolaudačného rozhodnutia ŽP-311/327/1997). Bezpodielové spoluvlastníctvo manželov navrhovateľky a odporcu v rade 1/ bolo zrušené rozsudkom Okresného súdu Čadca sp. zn. 8C/168/1999. Sporné nehnuteľnosti boli dovtedy vedené na liste vlastníctva v BSM alebo v podielovom spoluvlastníctve navrhovateľky a odporcu v rade 1/. V konaní vedenom na Okresnom súde Čadca pod sp. zn. 8C/25/2010 bolo v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline č. k. 5Co/66/2010-424 zo dňa 30.11.2010 právoplatne a vykonateľne rozhodnuté, že výlučným vlastníkom sporných nehnuteľností je odporca v rade 1/. Po uvedenom rozhodnutí odporca v rade 1/ previedol vlastníctvo k nehnuteľnostiam, ktoré sú predmetom sporu na odporcu v rade 2/ uvedenou kúpnu zmluvou z dňa 09.02.2011. Odporca v rade 1/ konal v rozpore s dobrými mravmi a zákonom, pretože vie, že navrhovateľka podala proti rozhodnutiu odvolacieho súdu dovolanie na Najvyšší súd Slovenskej republiky. Jeho cieľom je dosiahnuť, aby po prípadnom inom rozhodnutí súdov nemohlo byť zapísané spoluvlastníctvo navrhovateľky a odporcu v rade 1/ v prospech navrhovateľky. Odporca

v rade 1/ previedol podiel, ktorý vlastnícky patrí navrhovateľke ako podielovej spoluvlastníčke, a preto nemohol v celosti previesť vlastníctvo k celému domu na odporcu v rade 2/. Navyše, odporca v rade 1/ pred prevodom svojho podielu vo výške 1 neponúkol na odkúpenie svoj podiel spoluvlastníčke - navrhovateľke. Z týchto dôvodov je zrejmy aj naliehavý právny záujem navrhovateľky na požadovanom určení.

Na základe vykonaného dokazovania okresný súd zistil nasledovný skutkový a právny stav:

Navrhovateľka je podielovou spoluvlastníčkou v podiele 1 nehnuteľností nachádzajúcich sa v kat. úz. K., a to domu č. súpisné XXXX, postavenom na parc. č. KNC XXX/X - zastavané plochy a nádvoria o výmere 255 m² a parc. č. KNC XXX/X - zastavané plochy a nádvoria o výmere 57 m², zapísaných na LV č. XXXX, ktorý vydal Katastrálny úrad v Žiline, Správa katastra v Kysuckom Novom Meste. Parcele KNC č. XXX/X a KNC č. XXX/X nadobudla navrhovateľka spoločne s odporcom v rade 1/ do bezpodielového spoluvlastníctva manželov na základe kúpnej zmluvy V 1741/08, ktorej vklad bol povolený do katastra nehnuteľností dňa 15.12.2008. Dom č. súp. XXXX nadobudla navrhovateľka spoločne s odporcom v rade 1/ do bezpodielového spoluvlastníctva manželov jeho vystavaním počas manželstva na základe stavebného povolenia, ktoré vydal Obvodný úrad životného prostredia v Kysuckom Novom Meste dňa 23.06.1993, prot. Čzp - 438/327/1993. Stavba bola skolaudovaná na základe kolaudačného rozhodnutia vydaného Okresným úradom Kysucké Nové Mesto - odborom životného prostredia dňa 02.04.1997 pod č. ŽP-311/327/1997. Rozsudkom Okresného súdu Čadca č. k. 8C/168/1999-16 zo dňa 11.10.1999, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 23.11.1999 bolo bezpodielové spoluvlastníctvo navrhovateľky a odporcu v rade 1/ zrušené. Do troch rokov od zrušenia BSM nepodala navrhovateľka ani odporca v rade 1/ na súd žalobu vyporiadanie BSM a taktiež neuzavreli spoločne dohodu o vyporiadaní do BSM, a preto sa navrhovateľka a odporca v rade 1/ stali podielovými spoluvlastníkmi vyššie uvedených nehnuteľností, a to každý s výškou spoluvlastníckeho podielu 1 (§ 149 ods. 4 Občianskeho zákonníka).

Následne prvostupňový súd vychádzal zo spisu Okresného súdu Čadca pôvodne vedeného pod sp. zn. 13C/369/2002, aktuálne vedeného pod sp. zn. 8C/25/2010 a najmä záverov uznesenia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5Cdo/99/2011, z ktorého je zrejmy priebeh celého uvedeného súdneho konania.

Okresný súd Čadca rozsudkom č.k. 13C 369/2002-263 zo dňa 14.02.2008 zamietol návrh odporcu v rade 1/ o určenie, že je výlučným vlastníkom sporných nehnuteľností. Krajský súd v Žiline na odvolanie odporcu v rade 1/prvostupňový rozsudok zmenil rozsudkom sp. zn. 5Co 158/2008-16 zo dňa 07.10.2008 tak, že určil, že odporca v rade 1/je výlučným vlastníkom sporných nehnuteľností. Najvyšší súd SR na základe dovolania navrhovateľky uznesením sp. zn. 5Cdo 41/2009 zo dňa 15.12.2009 odvolací rozsudok zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Vytkol krajskému súdu, že odvolací súd vyvodil odlišné skutkové a právne závery oproti prvostupňovému súdu bez toho, že by zopakoval alebo doplnil dokazovanie. Krajský súd v Žiline rozsudkom sp. zn. 5Co 66/2010 zo dňa 30.11.2010 opätovne rozhodol o tom, že odporca v rade 1/je výlučný vlastníkom nehnuteľností po doplnení dokazovania. Spis bol doručený späť na Okresnému súdu Čadca 10.02.2011 a toto odvolacie rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť 07.03.2011 a bolo to vyznačené 08.03.2011 v spise (čo je zrejme z fotokópie predloženej odporcami). Dňa 17.03.2011 podala navrhovateľka na Okresnom súde Čadca dovolanie proti rozsudku Krajského súdu v Žiline č.k. 5Co 66/2010-424 zo dňa 30.11.2010. Súčasne sa domáhala odkladu vykonateľnosti tohto rozhodnutia. Na základe dovolania navrhovateľky, Najvyšší súd SR uznesením sp. zn. 5Cdo 99/2011 zo dňa 27.02.2013 odvolacie rozhodnutie zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Vyslovil v ňom závery, že odvolací súd zo správne zistených skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery. Odporca v rade 1/ neunesol dôkazné bremeno a nepreukázal, že sporné nehnuteľnosti nadobudol výlučne zo svojich finančných prostriedkov získaných pred manželstvom a že pri ich nadobúdaní nemal úmysel tieto nadobudnúť do BSM.

Zo spisu Správy katastra Kysucké Nové Mesto sp. zn. V 208/2011 okresný súd zistil, že sporná kúpna zmluva bola uzavretá dňa 09.02.2011, v ten deň bol overený podpis odporcu v rade 1/ako predávajúceho. Návrh na vklad bol podaný 28.02.2011. Prílohou návrhu okrem kúpnych zmlúv bol rozsudok Okresného súdu Čadca 10C/72/97 o zrušení BSM za trvania manželstva odporcu v rade 2/ a jeho manželky (t.j. navrhovateľky) a ďalej kolok 265,50 Eur, z čoho je zrejme, že išlo o zrýchlené konanie, pričom takáto poznámka je uvedená aj na návrhu na povolenie vkladu vlastníckeho práva. Dňa 08.03.2011 dodatočne pod č. 307/2011 bolo doručené Správe katastra Kysucké Nové Mesto rozhodnutie Krajského súdu v Žiline č.k. 5Co/66/2010-419 z 30.11.2010, pričom na tom istom rozhodnutí je uvedené aj podacia pečať Správy katastra Kysuckého Nového Mesta s údajmi: došlo dňa 28.02.2011, číslo konania Z 311/2011, zapísané do katastra nehnuteľností 08.03.2011. V ten istý deň bol povolený aj vklad vlastníckeho práva V 208/2011. Rozhodnutie o povolení vkladu bolo doručené odporcovi v rade 2/dňa 17.03.2011.

Vychádzajúc z uvedeného okresný súd ustálil, že vždy platil a platí stav, že navrhovateľka a odporca v rade 1/ sú podielovými spoluvlastníkmi nehnuteľností, resp. že odporca v rade 1/ po roku 1992, resp. 1999 (nadobudnutie pozemkov a stavieb) nikdy nebol ich výlučným vlastníkom. Na uvedenom závere nič nemení ani fakt, že dvakrát po dobu niekoľkých mesiacov existovalo obdobie právoplatnosti rozhodnutí odvolacieho súdu, kedy bol deklarovaný (nie konštituovaný) opak.

Okresný súd poukázal na článok 20 ods. 1 Ústavy, ako aj ust. § 123, § 124, §126, § 136 a § 137 Občianskeho zákonníka, keď konštatoval, že vlastnícke právo (vrátane spoluvlastníckeho práva navrhovateľky) požíva ústavnú ochranu, a na strane druhej majetok nadobudnutý v rozpore s právnym poriadkom takúto ochranu nepožíva. Ochranu nepožíva ani majetok nadobudnutý na základe rozhodnutia súdu, ktoré bolo neskôr zrušené. Za takejto situácie vlastníkovi (spoluvlastníkovi) patrí primeraná zákonná ochrana proti akýmkoľvek nezákonným zásahom do jeho vlastníckeho práva. Platí to aj v prípade ak inej osobe priznalo právo nezákonné rozhodnutie zrušené v dovolacom konaní. Samotný spoluvlastník môže disponovať so spoločnou vecou a vlastníckym právom len v tej miere, v akej je spoluvlastníkom danej veci. Stará rímska zásada „nemo plus iuris ad alium transfere potest quam ipse habet“, ktorá vyjadruje túto občiansko-právnu zásadu vyjadrenú v Občianskom zákonníku, že nikto nemôže previesť na iného viac práv, než koľko sám má, platí aj v prejednávanej veci. Keďže navrhovateľka a odporca v rade 1/ boli podielovými spoluvlastníkmi nehnuteľností, navrhovateľka neprišla o svoje práva len z dôvodu dočasnej existencie právoplatného rozhodnutia svedčiaceho o opaku. Môže sa preto domáhať vlastníckeho práva, vydania nehnuteľností, užívania nehnuteľnosti, náhrady škody a pod.

Zároveň sa okresný súd zaoberal otázkou či k rovnakému záveru možno dospieť aj v prípade ak odporca v rade 1/ previedol vlastníctvo k nehnuteľnostiam na tretiu osobu v čase po vydaní rozhodnutia o tom, že on sám je výlučným vlastníkom nehnuteľností. Okresný súd dospel k záveru, že takýto prevod na tretiu osobu je neplatný podľa § 39 Občianskeho zákonníka, nakoľko je v rozpore s ust. § 137 ods. 1 Občianskeho zákonníka, keďže odporca v rade 1/ ako podielový spoluvlastník sporných nehnuteľností s výškou spoluvlastníckeho podielu 1 v rozpore so svojím rozsahom práv prevádzal vlastníctvo k nehnuteľnostiam v celosti. Ak predávajúci nedisponuje vlastníckym právom, nemôže ani nadobúdateľ získať vlastnícke právo k nehnuteľnostiam. Takýto záver neplatí všeobecne. Existujú prípady kedy právo poskytuje ochranu dobromyseľného nadobúdateľa, prípadne dobromyseľného držiteľa pri nadobudnutí vlastníctva na dražbe, ak dôjde k ďalším prevodom vlastníctva na tretie osoby atď. Takéto stanovisko nemožno všeobecne aplikovať pri nadobúdaní vlastníctva k nehnuteľnostiam. Poukázal pritom na ust. § 70 Katastrálneho zákona. Ak odporca nie je výlučný vlastník nehnuteľnosti a prevádzal vlastníctvo k celej nehnuteľnosti na tretiu osobu, takýto úkon je absolútne neplatný. Ďalej prvostupňový súd skúmal, či sa nejedná o prípad kedy by ochrana dobromyseľného držiteľa t. j. odporcu v rade 2/ nestála nad právom vlastníka - navrhovateľky. Rozhodnutia Najvyššieho súdu SR, na ktoré odkazovali odporcovia sú v tejto veci nepoužiteľné, pretože upravujú prípady (napr. dražbu) prípadne prípad porušenia záväzkového práva, ale nie vecného práva, ako je tomu v súdnej veci. Právne významnou nebola ani skutočnosť či sa odporcovia alebo niektorý z nich správal/-i v rozpore s dobrými mravmi. Rozhodujúce bolo len posúdenie existencie, či neexistencie dobrej viery odporcu pri uzatváraní zmluvy o tom, že odporcovia v rade 1/ bez akýchkoľvek pochybností patrí výlučné vlastnícke právo k sporným nehnuteľnostiam. Na základe vykonaného dokazovania okresný súd ustálil, že odporca v rade 2/ dobrú vieru, že je oprávneným držiteľom a vlastníkom sporných nehnuteľností nemohol mať, a to vzhľadom na čas uzatvorenia zmluvy a jej predloženie na vklad správe katastra ešte v čase, keď rozhodnutie odvolacieho súdu nebolo právoplatné a vykonateľné, a tiež s poukazom na úzke vzťahy odporcov navzájom, vrátane ekonomických (odporca v rade 2/ mal požičať odporcovi v rade 1/ v posledných rokoch približne 8.000.000,- Sk bez akéhokoľvek ručenia alebo zabezpečenia). Navyše odporca poznal vzťahy medzi účastníkmi, ako aj genézu súvisiaceho sporu pred Okresným súdom Čadca, o čom svedčí aj odôvodnenie rozhodnutia Krajského súdu v Žiline sp. zn. 5Co 66/2010, pričom v čase prevodu mu bolo zrejmé, že dovtedy navrhovateľka s návrhom v uvedenej veci nesúhlasila a všetkými prostriedkami sa bráni, preto nemala dôvod to po toľkých rokoch vzdať. Odporca v rade 2/ teda v roku 2011 vedel, že uzatvára kúpnu zmluvu s domnelým vlastníkom, ktorý sa o svoje vlastnícke právo súdi s navrhovateľkou od 1992 a konanie závisí od toho, ako navrhovateľka alebo odporca v rade 1/ preukážu v súdnom konaní svoje tvrdenia a práva a tiež, že v čase uzavretia zmluvy tento spor ešte nebol právoplatne skončený a je možné dôvodne očakávať pokračovanie sporu s neistým výsledkom. V mesiaci február 2011 preto nebol jediný dôvod na to, aby si odporca v rade 2/ myslel, že navrhovateľka po deviatich rokoch prestane pokračovať v spore. Odporca v rade 2/ nielen že v konaní nepreukázal, ale svojimi vyjadreniami potvrdil, že poznal celú záležitosť so všetkými pochybnosťami o vlastníckom práve prevádzajúceho odporcu v rade 1/. Odporca v rade 1/ teda prevádzal čo sám nevlastnil, pri prevode sa jednalo o absolútne

neplatný právny úkon a odporca v rade 2/ objektívne nebol bez akýchkoľvek pochybností dobromyseľný nadobúdateľ a neskorší držiteľ nehnuteľností, ktorý by si zaslúžil ochranu vyššiu než obídená skutočná spoluvlastníčka nehnuteľnosti (navrhovateľka).

Pokiaľ navrhovateľka namietala relatívnu neplatnosť právneho úkonu (kúpno-predajnej zmluvy, ktorá je predmetom sporu), odvolací súd konštatoval, že absolútna neplatnosť tejto zmluvy vylučuje, aby táto zmluva bola relatívne neplatná. Zároveň konštatoval, že právny záujem navrhovateľky na požadovanom určovanom výroku je daný, keďže len určením neplatnosti právneho úkonu môže dôjsť k opätovnému zápisu navrhovateľky ako spoluvlastníčky na list vlastníctva. O určení neplatnosti zmluvy v celosti okresný súd rozhodol z toho dôvodu, že nebolo možné rozdeliť prevod na platný a neplatný s ohľadom na rozdielne dispozície pri prevode výlučného vlastníctva a podielového spoluvlastníctva.

Rozhodnutie o trovách konania okresný súd ponechal na rozhodnutie samostatným uznesením.

Uznesením Okresného súdu Žilina č. k. 24C/35/2011-162 zo dňa 27. mája 2013 okresný súd v jeho vete druhej opravil záhlavie napadnutého rozsudku, v ktorom nesprávne uviedol označenie advokáta navrhovateľky, u ktorého od 01.01.2013 došlo k zmene (§ 164 s použitím § 167 ods. 2 O.s.p.).

Proti tomuto rozsudku podali v zákonom stanovenej lehote odvolanie odporcovia v rade 1/ a 2/, ktorí sa domáhali jeho zrušenia a vrátenia veci okresnému súdu na ďalšie konanie.

Zdôraznili, že prvostupňový súd vydal rozhodnutie na základe neúplného zistenia skutkového stavu veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, v dôsledku čoho dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam. V prvom rade zdôraznili, že zmluva uzatvorená medzi odporcami v rade 1/ a 2/ po formálnej stránke spĺňa všetky náležitosti, v dôsledku čoho bola aj Správou katastra Kysucké Nové Mesto riadne odvkladovaná. Nie je pravdou, že by odporca v rade 1/ nebol výlučným vlastníkom prevádzaných nehnuteľností. Tieto totiž nadobudol na základe rozhodnutia Krajského súdu v Žiline, ktorý určil, že odporca v rade 1/ je ich výlučným vlastníkom. V čase rozhodovania mala už Správa katastra doručený rozsudok krajského súdu o určení výlučného vlastníctva odporcu v rade 1/ k sporným nehnuteľnostiam a tvrdenie prvostupňového súdu o opaku sa preto nezakladá na pravde. Odvolatelia tiež nesúhlasili so záverom okresného súdu o tom, že odporca v rade 2/ by nebol dobromyseľný. Jeho závery nemajú oporu vo vykonanom dokazovaní, ani nevyplývajú z vyjadrenia odporcu v rade 2/. Z jeho výpovede v konaní nevyplývajú skutočnosti, ktoré uviedol okresný súd v odôvodnení napadnutého rozhodnutia. Jedná sa len o určitú domnienku zo strany súdu. Poukázali pritom na obsah spisového materiálu. Rozhodnutie Krajského súdu v Žiline je datované dňom 30.11.2010. Obidvaja odporcovia pri uzatváraní zmluvy preto vedeli, že toto rozhodnutie existuje, a písali spornú kúpnu zmluvu, ktorú podali aj na vklad do katastra nehnuteľností. Po doručení písomného vyhotovenia rozsudku krajského súdu dňa 28.02.2011, správa katastra rozhodla dňa 08.03.2011 o vklade vlastníckeho práva v prospech odporcu v rade 2/, ktorému bolo toto rozhodnutie doručené 17.03.2011. Až dňa 17.06.2011 bolo odporcovi v rade 1/doručené rozhodnutie Najvyššieho súdu SR, ktorým bola odložená vykonateľnosť rozsudku krajského súdu. Závery ohľadne nedostatku dobromyseľnosti odporcu v rade 2/ pri nadobúdaní nehnuteľnosti preto neobstoja. Bolo povinnosťou prvostupňového súdu, ak chcel skúmať dobromyseľnosť na strane odporcu v rade 2/, vypočítať ho ku všetkým skutočnostiam, rozhodnutiam, na ktoré sa vo svojom odôvodnení rozsudku odvoláva a či odporca v rade 2/ mal vedomosť o týchto rozhodnutiach. V tomto smere nebolo v konaní vykonané žiadne dokazovanie. Len komplexne z výsluchov obidvoch odporcov v spojení s písomnými dôkazmi, ako sú rozhodnutia krajského súdu a Najvyššieho súdu SR a s dátumami o doručení týchto rozhodnutí a tiež rozhodnutím správy katastra môže súd zodpovedne určiť či odporca v rade 2/ bol/nebol dobromyseľný. Takéto dokazovanie však vo veci nebolo vykonané. Navyše v odôvodnení napadnutého rozhodnutia je rozpornosť tvrdení okresného súdu, že odporca v rade 2/ nebol dobromyseľný a na strane druhej, že zmluva je neplatná, pretože odporca v rade 1/ (nesprávne označený v rozsudku ako navrhovateľ) prevádzal to, čo nevlastnil. Táto skutočnosť podľa odvolateľov spôsobuje zmatečnosť napadnutého rozsudku. Odvolatelia tiež nesúhlasili s tým, že okresný súd nepoužil judikatúru Najvyššieho súdu, ktorú mu predložili. Jedná sa však o interpretáciu práva, ktorú je možné použiť aj na prejednávany prípad. Zároveň odvolatelia predložili do spisu aj rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2Cdo 208/2005, v ktorom sú okrem iného konštatované aj ďalšie rozhodnutia Najvyššieho súdu SR, z ktorých dovolací súd vychádzal. Okresný súd sa vo svojom odôvodnení rozsudku nevyporiadal s ust. § 243d ods. 2 O.s.p. v súvislosti s citovanou judikatúrou. Právne vzťahy niekoho iného než účastníka konania nemôžu byť novým rozhodnutím dotknuté, inak by bol totiž porušený princíp právnej istoty a vlastník by si nikdy nemohol byť istý svojím vlastníctvom, čo nezodpovedá chápaniu materiálneho právneho štátu. Zároveň nie je zrejme ako súd skúmal v konaní naliehavý právny záujem navrhovateľky na požadovanom určení.

Navrhovateľka sa k odvolaniu odporcu písomne nevyjadřila.

Krajský súd, ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O.s.p.), po zistení, že odvolanie podal k tomu oprávnený účastník konania (§ 201 veta prvá O.s.p.) v zákonom stanovenej lehote (§ 204 ods. 1 O.s.p.), preskúmal vec v rozsahu vymedzenom ust. § 212 ods. 1, ods. 2 písm. b/ O.s.p. a bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 O.s.p.) rozsudok okresného súdu podľa ust. § 221 ods. 1 písm. h/ s použitím § 221 ods. 2 O.s.p. zrušil a vec vrátil okresnému súdu na ďalšie konanie z nasledovných dôvodov:

Z obsahu spisového materiálu vyplýva, že okresný súd na základe návrhu navrhovateľky svoje konanie prerušil až do právoplatného skončenia dovolacieho konania vedeného na Najvyššom súde SR pod sp. zn. 5Cdo 99/2011. Podkladom pre jeho rozhodnutie bolo uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5Cdo 99/2011 zo dňa 27.02.2013a jeho závery, ktorým dovolací rozsudok Krajského súdu v Žiline sp. zn. 5Co/66/2010 zo dňa 30.11.2010 zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Toto konanie bolo následne zapísané na Krajskom súde v Žiline pod sp. zn. 5Co/142/2013. Krajský súd v Žiline ako súd odvolací uznesením sp. zn. 5Co/142/2013 zo dňa 22.07.2013 rozsudok Okresného súdu Čadca č. k. 13C/369/2002-263 zo dňa 14.02.2008, ktorým bol zamietnutý návrh navrhovateľa (J. K.), o určenie, že je výlučným vlastníkom nehnuteľností v kat. úz. K. N. V., zapísaných na liste vlastníctva č. XXXX ako parc. č. KN-C XXX/X - zastavaná plocha o výmere 255 m², parc. č. KN-C XXX/X - zastavaná plocha o výmere 57 m² a domu súpisné č. XXXX postavenému na parc. č. KN-C XXX/X a vo výroku o trovách konania zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

Z uvedených dôvodov aktuálne nie je uzavretá otázka či odporca v rade 1/ je, alebo nie je výlučným vlastníkom nehnuteľností, ktoré boli predmetom kúpno-predajnej zmluvy uzavretej dňa 09.02.2011 medzi odporcom v rade 1/ ako predávajúcim a odporcom v rade 2/ ako kupujúcim, ktorá bola predmetom rozhodnutia o vklade do katastra nehnuteľností na Správe katastra Kysucké Nové Mesto pod č. V 208/2011 zo dňa 08.03.2011.

Je zrejme, že táto otázka je vo vzťahu k určovacej žalobe, ktorá je predmetom tohto konania prejudiciálna. V tomto smere poukazuje odvolací súd aj na ustálenú judikatúru Najvyššieho súdu, z ktorej vyplýva, že pokiaľ už bola v občianskoprávnom konaní právoplatne vyriešená určitá otázka hmotnoprávneho vzťahu účastníkov, je súd v inom konaní, v ktorom má tú istú otázku posúdiť ako prejudiciálnu, viazaný jej skorším posúdením. Z uznesenia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5Cdo 99/2011 zo dňa 27.02.2013 a záver dovolacieho súdu v ňom uvedených, vychádzal aj prvostupňový súd rozhodovaní o neplatnosti kúpnej zmluvy, ktorá je predmetom sporu.

V súdnej veci o určenie neplatnosti predmetnej kúpnej zmluvy, súd vychádzal zo záväzných údajov katastra (§ 70 Katastrálneho zákona), ktoré však neboli odporcami spochybnené formou protinávrhu. Odporcovia sa bránili výsledkom konania vedeného na Okresnom súde Čadca aktuálne pod sp. zn. 16C/258/2013 (pôvodne vedeného pod sp. zn. 13C/369/2002, a sp. zn. 8C/25/2010), začatého 26.10.2010, ktorého predmetom je určenie, že odporca v rade 1/ je výlučným vlastníkom sporných nehnuteľností. Výsledky konania vedeného aktuálne na Okresnom súde Čadca pod sp. zn. 16C/258/2013 môžu mať relevantný dopad na záväzné údaje katastra nehnuteľností, a preto je nevyhnutné, aby skôr než súd pristúpi k meritórnemu rozhodovaniu tejto veci, vyčkal na právoplatné skončenie konania vedeného na Okresnom súde Čadca pod sp. zn. 16C/258/2013, v ktorom sa s konečnou platnosťou ustáli otázka, či odporca v rade 1/ je alebo nie je výlučným vlastníkom sporných nehnuteľností, ktoré kúpnu zmluvou zo dňa 09. 02. 2011 (platnosť, ktorej namieta návrhom navrhovateľka v tomto konaní) previedol na odporcu v rade 2/. V prípade, že by Okresný súd Žilina skúmal a prejednával otázku vlastníctva odporcu v rade 1/ k nehnuteľnostiam v čase ich prevodu, jeho závery by mohli byť neskôr vydaným rozsudkom Okresného súdu Čadca spochybnené, resp. popreté. V tomto smere odvolací súd poukazuje aj na hospodárnosť konania. V konaní vedenom na Okresnom súde Žilina pod sp. zn. 24C/35/2011 začatom dňa 23.03.2011 by bolo nehospodárne znovu vykonávať rozsiahle dokazovanie a zisťovať skutkový stav, ktorý je od 26.10.2010 predmetom konania na Okresnom súde Čadca, aktuálne vedenom pod sp. zn. 16C/258/2013. Absolútne nelogickým je preto uznesenie Okresného súdu Čadca sp. zn. 16C/258/2013 zo dňa 28.03.2014 o prerušení konania do právoplatného skončenia konania vedeného na Okresnom súde Žilina pod sp. zn. 24C/25/2011. Konanie aktuálne vedené na Okresnom súde Čadca pod sp. zn. 16C/258/2013 je totiž konaním, v ktorom sa rieši prejudiciálna otázka vo vzťahu ku konaniu vedenom na Okresnom súde Žilina pod sp. zn. 24C/35/2011. Práve právoplatnosť rozhodnutia súdu na Okresnom súde Čadca pod sp. zn. 16C/258/2013 bude podkladom pre rozhodovanie Okresného súdu Žilina pod sp. zn. 24C/35/2011, a nie naopak. S poukazom na štádium konania vedeného na Okresnom súde Čadca je preto potrebné, aby Okresný súd

Žilina v prejednávanej veci vyčkal na právoplatnosť tohto súdneho konania a na jeho základe opätovne po doplnení dokazovania na základe návrhov obidvoch procesných strán aj meritórne rozhodol.

V dôsledku uvedených skutočností sa odvolací súd bližšie nezaoberal ostatnými odvolacími námietkami odporcov vznesených v ich opravnom prostriedku. Rozhodujúcim bol stav v čase vydania rozhodnutia odvolacieho súdu (§ 154 ods. 1 O.s.p.). Určeniu neplatnosti kúpnej zmluvy uzavretej medzi odporcami dňa 09.02.2011 predchádza ustálenie otázky, či odporca v rade 1/ bol/nebol výlučným vlastníkom sporných nehnuteľností, ktorú otázku od roku 2000 rieši vo svojom konaní práve Okresný súd Čadca.

S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti odvolací súd napadnutý rozsudok okresného súdu vo veci samej ako aj v závislom výroku o trovách konania zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie (§ 221 ods. 1 písm. h), s použitím ust. § 221 ods. 2 O.s.p.).

V ďalšom konaní okresný súd vyčká na právoplatnosť konania vedeného na Okresnom súde Čadca, aktuálne vedeného pod sp. zn. 6C/258/2013 vo veci navrhovateľa J. K. proti odporkyni M. K., o určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam, pričom v prejednávanej veci je daný dôvod aj na prerušenie tohto konania (§ 109 ods. 2 písm. c) O.s.p.). Po právoplatnom vyriešení prejudiciálnej otázky - otázky výlučného vlastníctva navrhovateľa sporných nehnuteľností, okresný súd následne vytýči termín pojednávania, na ktorý predvolá obidve procesné strany a na základe vykonaného dokazovania a návrhov obidvoch procesných strán, vykoná dokazovanie a po jeho vykonaní opätovne vo veci meritórne rozhodne.

V novom rozhodnutí súd prvého stupňa rozhodne aj o náhrade trov tohto odvolacieho konania (§ 224 ods. 3 O.s.p.).

Toto rozhodnutie senátu odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie n i e je prípustné.